

Dnes už není žádnou novinkou, že piercing pupíku patří mezi nejrozšířenější vůbec. Mnozí pokládají tento piercing za jakousi „vstupní bránu“ do světa piercingů a myslí si, že se jedná o rychle se hojící piercing se širokým výběrem šperků.

Ovšem není to tak jednoduché. Piercing pupíku rozhodně není vhodným výstřelkem na letní dovolené. Je mnoho faktorů a okolností, s nimiž se musí počítat. Patří sem například tvar pupíku a tělesné předpoklady, při kterých se nedoporučuje piercing aplikovat. Stejně tak je spousta věcí, které je nutné dodržovat. Samotné zhojení nemusí být bez komplikací, neboť oblast břicha jako taková je neustále v pohybu a v napětí při chůzi, protahování se, shýbání a dokonce i při sezení. Pupík tedy není zrovna ideálním místem pro klidné hojení piercingu, ale s trochou vůle a pečlivosti lze docílit bezproblémového vyhojení a tím nekomplikovaného nošení.

Historie

Obecná historie piercingu sahá hluboko do minulosti. Je však zajímavé, že zmínky o piercingu pupíku chybějí. Kdysi se sice v encyklopedii Wikipedia objevila zpráva, že jej používají staří Egypťané, nicméně nikdo z egyptologů to nedokázal potvrdit. Ani u primitivních národů není jakákoliv zmínka o této ozdobě, byť se u mnohých kmenů různé piercings hojně vyskytovaly. Existují prameny uvádějící zdobení pupíku, ale pouze malováním, polepováním nebo zavěšováním např. řetízků.

Zůstává však otázka, kdy a kde se tedy piercing pupíku poprvé objevil. Ukazuje se, že až v moderním věku. Jistý vliv na vznik výskytu tohoto piercingu měl jistě nový vzhled plavek, tzv. Bikin, v padesátých letech 20. století. Avšak přímo se tento piercing objevil až později a nejstarší záznamy, které jsou, pocházejí až z „moderní doby“. Na starých fotografiích 70. a 80. let minulého století nebo v Gaultlet Piercing magazínu, kde byl piercing pupíku poprvé představen v roce 1986 v sérii „Pierce with a Pro.“

O všeobecné zpopularizování se pak postaraly hvězdy hudební, filmové a modelingové branže. Za průkopnici se považuje Christy Turlinton, která se s tímto piercingem procházela po molu jedné londýnské přehlídky. Následovala jo Naomi Campbell, Madonna, Janet Jackson a mnohé další. Svou roli si zahrál také v klipu skupiny Aerosmith „Cryin“ v roce 1993, kde si jej přímo před kamerami nechala aplikovat jedna dívka.

Piercing

Všeobecně používaný název „piercing pupíku“ je mírně zavádějící, protože v anatomii označení „pupík“ nenaleznete, uvádí se pouze záhyb, který jej obklopuje.

A právě tento záhyb ovlivňuje aplikovatelnost piercingu, případně průběh zhojení. Další faktory, které hrají svoji nezanedbatelnou roli je změna kožní tkáně v důsledku těhotenství, nadváhy,

onemocnění kůže a jizev po operaci. Těhotenství a nadváha mohou oslabit vazivo, natažením kůže může docházet k prasklinám, to vše může vést k zešikmení nebo přemístění piercingu. Při nadváze je oblast v okolí pupíku pod větším zatížením a tkáň je díky přítomnosti silné vrstvy tuku hůře prokrvována, tím vším se prodlužuje doba hojení. Další problémy přinášejí onemocnění jako neurodermitida, lupénka či akné. Je-li tkáň v oblasti pupíku narušena některým z těchto onemocnění, je piercing zcela vyloučen. Komplikace hojení způsobuje také použití nevhodných prostředků.

Stejnou důležitost pro tento piercing má i věk jeho nositele, hlavně u nedospělých jedinců. U nich je nutné počítat s dalším růstem a vývojem. Tyto faktory ovlivňují pozdější uložení šperku, v některých případech totiž může dojít k posunutí či zarůstání piercingu. Zejména u těch, kteří si nechají aplikovat piercing v hodně mladém věku. Ovšem, nejen tělesná, ale i duševní zralost hraje svoji roli. Piercing si žádá pravidelnou péči a zodpovědný přístup.

Předaplikační příprava

V tomto čase je na řadě výběr šperku, jeho velikosti a materiálu. Většinou se uvádí jako nejvhodnější banánek z titanu – tedy ohnutá tyčinka s kuličkami na obou koncích, které jsou upevněny závitem. Používají se však i šperky z jiných materiálů, tzv. bezpříměsových. Tedy takových, které nemají příměsi, jako je např. nikl, jehož přítomnost ve větším množství vyvolává alergické reakce. Mezi tyto materiály patří pružný teflon, niob, titan nebo kvalitní chirurgická ocel.

Používají se také šperky jiných tvarů, nejčastěji kroužek. Ten se však doporučuje použít pro čerstvý piercing jen ve výjimečných případech (pokud např. tkáň v okolí pupíku neumožňuje aplikovat banánek). Kroužek jako takový je sice hojně žádaný, ale jeho tvar může komplikovat hojení. Kroužek se díky svému tvaru pod oblečením přiklápí na stranu a vzniklý tlak na kanálek může mít za následek cestování kroužku, výsledkem bývá šikmo vyhojený piercing. Nežádka kdy kroužek úplně vycestuje. Avšak kroužek je možné nosit v piercingu pupíku po jeho celkovém zhojení, kdy už je riziko komplikací minimální nebo vůbec žádné.

Pro tento piercing se doporučuje použít banánek o průměru 1,6 mm nebo silnější o dostatečné délce. Musí se počítat s mírným otokem po vpichu. Krátký šperk by bránil otoku, který by na něj mohl tlačit a výsledkem je nepříjemná bolest do doby než otok opadne. Při použití příliš krátkého šperku hrozí i vcestování kuliček do oteklé tkáně.

Aplikace piercingu

Na začátku je nutné místo očistit a dezinfikovat. Pak následuje označení umístění piercingu, které by se mělo vyznačit ve stoje, na rovné zemi, při pohodlném a uvolněném postoji. Podle oblíby piercera se vpich označí tečkami nebo pomocí svislých a vodorovných čar. Pak už se jde „na věc“. Zákazník si lehne na lehátko, kůže je uchycena do speciálních (vysterylizovaných) kleští, provede se vpich sterilní jednorázovou jehlou a nakonec se vsune vysterylizovaný šperk.

Ošetření

Jako téměř u všech piercingů, také zde platí zvláštní požadavky na péči o piercing pupíku a měly by se pečlivě dodržovat. Na druhou stranu, nic se nemá přehánět a přípravky se nesmí používat v přemíře, stejně tak naopak. Ani časté střídání přípravků se nedoporučuje a je vhodné změnu konzultovat s piercerem. Je to zejména z toho důvodu, že se může lišit složení a

obsah přípravků a jejich kombinace by mohla spíše ublížit.

Lidé se stále ptají, zda-li mohou používat líh nebo peroxid vodíku. Odpověď zní „ne“, neboť ani jeden z těchto přípravků není vhodný pro každodenní použití. Při častějším používání těchto dvou přípravků dochází nikoliv k obnově poškozených buněk, ale k jejich ničení. Doba hojení se tak výrazně prodlužuje. To ostatně platí pro všechny přípravky na alkoholové bázi.

Dnes se nabízí celá řada speciální přípravků, které byly vyvinuty pro péči o piercing. Existují i alternativní metody léčby, o kterých jste si již mohli přečíst v našem magazínu – např. léčba solí.

Ovšem nesmíme zapomínat na to nejdůležitější. Žádný, byť sebelepší, přípravek nepomůže, pokud se oblast piercingu nebude udržovat v čistotě. Místo se musí několikrát denně opatrně omýt antibakteriálním mýdlem, poté se aplikuje roztok pro vyčištění piercingového kanálku. Podle potřeby se může piercing zalepit náplastí – při sportovních aktivitách, při práci v prašném prostředí apod.

Doba hojení závisí jako u mnoha jiných na věku nositele, imunitním systému, zdravotním stavu, uzpůsobením pupíku a již zmiňované péči. Celková doba zhojení piercingové kanálku je přibližně 6 měsíců. Ve výjimečných nebo při komplikacích to může být až jeden rok. První výměna šperku - za kratší nebo z jiného materiálu – by měla být provedena piercerem. Ten může posoudit vhodnost výměny a zhodnotit zhojení piercingu.

Další sounáležitosti

Jak je patrné z dosud napsaných informací, piercing pupíku je umístěn v jedné z nejnamáhavějších částí těla a proto si žádá své. Pupík leží ve středu břišní stěny nad břišním svalstvem, které provádí nesčetné množství funkcí těla. Při nich může být kůže, kde je posazen piercing, neustále v činnosti - pohybu, napětí, povolání apod. Piercing tak nemá mnoho klidu na zhojení a proto se dbá na výše uvedená pravidla při péči o piercing. Je tedy vhodné po dobu hojení omezit sportovní aktivity a zcela vypustit např. sauna a plavání.

Důležitá je tak volba vhodného oblečení. Nejsou vhodná příliš těsná trička, opasky, neboť jejich těsný kontakt se šperkem mohou (a ve většině případů se tak stává) komplikovat hojení. Snažte se tedy nosit volné oblečení, které častěji měňte za čisté. Co se týká čistoty, nevynechávejte užívání čistých ručníků a ložního prádla.

Dalším častým prohřeškem je dotyk se šperkem nečistýma rukama. A to jak vlastníma, tak také od jiných lidí, kteří si chtějí šáhnout na „něco neznámého“. Také není vhodné vystavovat piercing účinkům tělových mlék, samoopalovacích krémů apod.

Šperk

Snad pro žádný jiný tip piercingu není taková paleta výběru šperků jako pro piercing pupíku. Nabídka výrobců začíná od kroužků, spirál, ohnutých tyček a banánků až po bižuterii rozličných tvarů.. Ač se jedná o šperky jakkoli půvabné, je nutné dbát i na jejich plnohodnotnou funkčnost s ohledem na místo nošení.

Pokud Vás tedy některý z těch ozdobných šperků zaujme natolik, že se jej rozhodnete vyměnit za prvotně aplikovaný banánek, vybírejte pečlivě. Pokud sáhnete po tom, který Vás bude tlačit nebo, který bude vyroben z nevhodného materiálu, mohou se vyskytnout další nepříjemnosti – podráždění, poranění nebo dokonce záněť.

Pokud tedy dojde k výměně šperku, je vhodné použít prostředek na hojení nebo nějaký kluzký prostředek (dětský olejíček) pro zvláčnění kanálku. Šperk před vsunutím alespoň vydezinfikovat (např. v 60 % lihu) a pro každý případ si umýt ruce.

Nesmíme zapomenout také na to, že ne všechny šperky jsou vhodné ke každodennímu nošení. Šperky z titanu, zlata, oceli či plastu není problém nosit permanentně. Opačné je to však u dražších šperků nebo u takových, které byly zhotoveny např. na zakázku. To samé platí pro šperky s dlouhými řetízkami, špičkami apod., protože mohou po delším nošení tlačit a stejně tak je snadné za ně zachytit. Takové šperky jsou i těžší co do váhy a tento faktor může mít vliv na nechtěné roztažení kanálku.

Mnohé materiály jsou také citlivé při sprchování, sportování, saunování či změně teploty, přičemž se mohou měnit jejich povrchové vlastnosti nebo může dojít k narušení v oblasti lepených spojů, pokud má šperk ozdobné kamínky připevněny právě lepidlem.

Vezměte si k srdci všechny tyto rady v péči a zacházení s piercingem pupíku a zorganizujte si využití šperků pro každou příležitost, pak budete s piercingem hodně spokojeni. Neboť piercing pupíku má zajímavý erotický půvab a stává se opravdovým skvostem.

1) Slyšela jsem, že piercingem pupíku může dojít k tomu, že nebudu moci otěhotnět. Je to možné?

Není to možné. Nebude-li moci někdo otěhotnět, je třeba hledat radu nejdříve u gynekologa.

2) Jak se nejlépe starat o tento piercing?

Pořídte si dětský olejíček (bez přísad parfémů či barviv) a po vysprchování si kápněte do vstupního i výstupního otvoru piercingu kapku olejíčku, šperk opatrně uchopte mezi dva prsty a jemně jej kanálkem promněte, aby se olejíček dostal i dovnitř piercingového kanálku. Vyvarujte se trhavých, rychlých pohybů, mohli byste si tak strhnout vrstvičku nově se tvořících buněk uvnitř kanálku a tělo by muselo začít s hojením od začátku. Vhodné je i ranky 1–2 x denně vydezinfikovat dezinfekční prostředky, neměly by však obsahovat alkohol, neboť ten příliš vysušuje.

Krusty ze zaschlého tkáňového sekretu, které se usazují na okrajích šperku, pravidelně opatrně odstraňujte např. novým čistým měkkým zubním kartáčkem.

Piercing udržujte v čistotě. Zpočátku si můžete piercing na noc volně přelepit náplastí, abyste si jej v noci neporanili.

Šperk nevyndávejte a ani jej neměňte za jiný, dokud nebude piercing zcela zhojen (to může trvat i několik měsíců). Manipulací se šperkem by totiž mohlo dojít k poranění piercingového kanálku a proces hojení by byl narušen.

V případě komplikací při hojení – zarudnutí, bolesti, hnisavá sekrece je nutné se obrátit na piercera či lékaře.

3) Jaký je Váš názor použít kroužku pro prvotní aplikaci?

Dávám přednost banánku, který svým tvarem méně tlačí na kůži a lépe se hojí. Ale ani kroužek nemusí dělat velké problémy.

4) Měla bych dotaz na piercing pupíku. Mám ho už přes dva roky a bylo to úplně zahojený, ale nedávno jsem si vyměnila šperk (normální chir. ocel) a po 3 dnech mi to začalo zas celkem hustě hnisat. Co s tím?

Zatím šperk nevyndávejte, pokuste se hnis vymačkávat oběma směry, tak aby v kanálku hnis zbytečně nezůstával. Používejte desinfekci – poradí vám v lékárně. Nebude-li se stav lepší, lze na lékařský předpis získat masti, které obsahují antibiotika – např. Bactroban, Framykoin, a ty v některých případech dokáží infekci zvládnout. Budou-li však potíže narůstat, nezbyvá než šperk odstranit a kanálek důkladně pročistit, vypláchnout peroxidem vodíku, vydezinfikovat, někdy zavést dočasně drobný drének a několik dní intenzivně ošetřovat.

5) Zdravím, asi před deseti měsíci jsem si ve studiu nechala propíchnout pupík. I po tak dlouhé době se mi u vpichu objevuje trocha hnisu. Nechala jsem si i vyměnit náušnici za titanovou, ale nic se nezměnilo. Prosím poradte.

Opět doporučuji intenzivní péči o piercing, používání antibakteriálních mastí – např. Betadin, mastí s ATB např. Framykoin, atd. V některých případech se budete muset šperku vzdát. Já osobně někdy u středních infekcí, kde je šance, že se intenzivní léčbou kanálek zhojí, volím následující postup. Šperk vyjmu, očistím a vysterilizuji, do kanálku zavedu dočasně mandrén flexily, kanálek několik dní ošetřuji, jak je popsáno výše, a po zvládnutí infekce vložím zpět vysterilizovaný šperk. Takto lze v některých případech zvládnout i těžší infekci. V případě objevení se větší dutinky s hnisem (absces) nezbyvá než šperk vyjmout, oblast znecitlivět a pomocí skalpelu dutinu otevřít, uvolnit hnis a zavést drének.

6) Jak dlouho se piercing hojí a co dělat a nedělat?

Prvotní hojení piercingu trvá několik týdnů – to je doba, kdy obvykle vymizí drobná sekrece z okolí piercingu. Definitivní prohojení kanálku epitelem (kožním krytem) půl roku i déle.

7) Prosím o radu, měla jsem již piercing, ale jelikož mě to neustále hnisalo, tak jsem šperk vytáhla a půl roku nenosila. Teď bych jej chtěla zase zpátky, ale mám zacelený dírky. Je možné je znovu propíchnout? Děkuji.

Je možné kůži znovu propíchnout, ale riziko, že bude piercing hnisat, je znatelně vyšší. Hnisá-li i podruhé, já osobně třetí pokus neprovádím. Samozřejmě je zavedení šperku za sterilních podmínek. Vhodnější je titanový šperk.

8) Mam takyto problem. Piercing v pupku mam priblizne 2 mesiace. Zmenila som si sperk z chirurgickej ocele na zlaty. A momentalne som si vložila spat ten stary. Nevieam co sa deje, ale z hornej dierky po vytlaceni sperku smerom hore mi z dierky vytrca nieco cervene, vyzera to ako zive maso. Ked ho povolim skryje sa spat do dierky. Neboli to vobec, len mam strach lebo neviem co je to a co si mam o tom mysliet. Okolo hornej dierky sa mi zrobila taka mala hrcka.

Prosim poradte mi. Ak pojdem k lekarovi, poriesi mi tuto situaciu alebo mam si vybrat piercing s pupku? Dakujem vopred za cenne rady.

Tento hrbolek občas vzniká jako reakce na cizí těleso, kterým šperk vlastně je. Opravdu se tomu říká „živé maso“, odborně caro luxurians. Je to vlastně granulační tkáň, která má za úkol vyplnit defekt, který pak má plynule přerůst kožním epitelem (kůží). Někdy dochází k tomu, že granulační tkáň roste rychleji a vzniká tato komplikace. Tu lze chirurgicky odstranit, ale nelze stoprocentně zaručit, že se nebude opakovat.

9) Jak je to s piercingem, který by byl ve spodní části pupíku. Jsou s tím nějaké problémy?

Nepozoroval jsem častější komplikace než u klasického piercingu pupíku.

10) Je výhodnější si piercing pupíku nechat umrtvit?

Není to nezbytně nutné, bolest je obvykle mírná a snesitelná i bez umrtvení. V případě umrtvení je pak bolest zcela minimální nebo dokonce žádná. Roztok sloužící k znecitlivění může naopak lehce vyklenout tkáň a zavedení piercingu nemusí být tak přesné. Ale s narůstajícími zkušenostmi tato nevýhoda odpadá.